

10 jaar
verder

'Ik zie in elk umc en groot streekziekenhuis een poli voor gelijke kansen'

Tahira Hussain (35), kinderarts, fellow kinderlongziekten in het Amsterdam UMC.

In het Emma Kinderziekenhuis zien we veel kinderen met luchtwegproblemen. Ze worden goed behandeld, knappen op en gaan weer naar huis, maar sommigen keren steeds terug. Onze focus als artsen ligt op het ziektebeeld, terwijl rond die aandoeningen ook andere problemen bestaan - vochtige schimmelhuizen, slechte luchtkwaliteit, rokende burens - waaraan we nog onvoldoende aandacht besteden. Factoren zoals beperkte financiële middelen, taalbarrières en complexe zorgstructuren kunnen er daarnaast toe leiden dat gezinnen vastraken in het huidige gezondheidssysteem.

In het Amsterdam UMC zet ik voor deze kinderen momenteel een poli voor gelijke kansen op. Doel is kijken naar het ziektebeeld, maar ook naar de oorzaak achter de klacht en daar vervolgens op te handelen. Dit initiatief staat nog in de kinderschoenen, maar over tien jaar verwacht ik meer aandacht voor dit probleem. Dan hebben we een goedlopende poli neergezet waarin we nauw samenwerken met andere medisch specialisten, huisartsen, ggd's, woningcorporaties, scholen en wijkteams. Dat gebeurt nu nog niet. Ik zie dan in elk umc en de grote streekziekenhuizen een dergelijke

poli, waarin niet alleen het kind, maar ook het hele gezin wordt meegenomen.

In mijn onderzoek naar de effecten van sociale determinanten (brede sociale en economische leefomstandigheden die samen de gezondheid van de bevolking beïnvloeden, red.) blijkt dat deze sterk medebepalend zijn voor de gezondheid. Over tien jaar wil ik bijdragen aan de opleiding van kinderartsen die het vanzelfsprekend vinden mee te werken aan gezondheid in brede zin. Idealiter maken sociale determinanten dan integraal deel uit van hun zorg. Nog steeds onderzoek ik dan die omstandigheden waarin mensen opgroeien, wonen, werken en leven en het effect daarvan op hun gezondheid. Meer informatie hierover kan tenslotte bijdragen aan minder (her)opnames, betere gezondheid van gezinnen en betere therapietrouw.

Mijn hoop is dat dit aandacht krijgt, bijvoorbeeld via de Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde (NVK) en het Longfonds. Hoe mooi zou het zijn als we een landelijk centrum kunnen oprichten? Ondertussen trek ik met een heel team graag de kar voor deze poli, creëren we hierover bewustzijn, denken we na over richtlijnen, educatie en inspireren we collega's, zodat hierin over tien jaar niemand meer het wiel hoeft uit te vinden.'

